

NOVE DIMENZIJE SUNČEVOG SUSTAVA I NAŠEGA POSTOJANJA

Piše: Julia Pintar

Nova otkrića - novi izazovi

Davno je utvrđeno i dokazano da se otkrića novih tijela sunčevog sustava sinkrono podudaraju s važnim pomacima u ljudskom iskustvu i svjesnosti. Novija nam pak pokazuju kako se taj razvitak ne odvija pravocrtno. Na glinenim pločicama iz staroga Sumera nalazimo, uz Sunce i Mjesec, deset planeta sunčevog sustava, a uz Pluton, tu se nalazi i Nibiru, planet s orbitom od 3600 godina. Njegov povremen prolazak kroz naš sustav redovito izaziva velika gravitacijska previranja, pa i preobrazbe silne kao što je velik potop bio. Detaljnije o tome možete čitati u knjigama **Zemaljskih kronika Zecharie Sitchina**. Znanje se pojavljuje i nestaje, kako bi u nekom drugom obliku, na nekom drugom jeziku ponovo uskrslo među narodima na ovom planetu.

Ta katalitička nova otkrića nisu vezana samo uz sunčev sustav. Možda bi čak mogli zaključiti i "što dalje to važnije", iako je dvojbeno koliko na nas utječe svako novo otkriće neke daleke galaksije ili planeta u orbiti oko zvijezde koja je desecima tisuća svjetlosnih godina daleko. Međutim, zvijezde su izgleda moćniji čimbenici, nadređeni planetima i stupnjevima razvitka svijesti u podudarnosti s njima. Sfera zodijskih znakova nama je najbliža i proizlazi iz odnosa Zemlje na kojoj živimo i matične nam zvijezde, Sunca, te ravnodnevica i suncostaja koji proizlaze. Iz našeg kuta gledanja planeti prolaze kroz znakove, ali ispred zvijezda, odnosno naizgled nepomičnih zvijezda koje ih sačinjavaju i povezuju nas s Galaksijom.

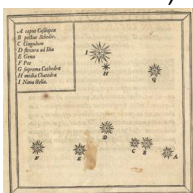
Koliki utjecaj na svijest čovječanstva ima promjena u sferi zvijezda izvrsno pokazuje **eksplozija a super-nove**

(u zviježđu Kasiopeje i znaku Bika), koja je proslavila Tycha Brahea (1546-1601), jednog od otaca moderne astrologije, koji ju je ugledao kontemplirajući nebo na povratku kući nakon zalaska Sunca

11.11.1572

. I nije mogao vjerovati očima, jer poznao je zvjezdano nebo savršeno od djetinjstva, pa je istinitost toga što vidi provjeravao i kod drugih ljudi. Tek kada su mu mnogi potvrdili da uistinu vide zvijezdu koje prije nije bilo je povjerovao u čudo neviđeno od početka svijeta, kako je sam zapisao. Njegov crtež prikazuje novu zvijezdu

(označenu s I) u zviježđu Kasiopeje.

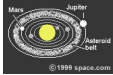
Uzroci tolike nevjerice i šok leže naime u tome što se do tada sfera fiksnih zvijezda smatrala savršenom i nepromjenljivom, a opažajna astronomija putem te je super-nove srušila neoplatonizam i uvjerenje da je sve na nebu božje odnosno savršeno i nepromjenljivo, za razliku od nižih sfera, osobito Zemlje, gdje je sve podložno mijeni, kaosu i kvarenju. Štoviše, zapanjuje fleksibilnost astrologije, jer astrolozi su samo prosljedili, uključivši Novu u svoje karte, praveći čak i predviđanja na temelju pojave zvijezde koja je srušila filozofske temelje njihovog učenja! A nakon Tycha Brahea slijedio je njegov učenik **Kepler** (1571-1630), sa znanstvenim prisupom astrologiji, kao i čitava nova era znanstvenog preispitivanja tradicionalnih astroloških pravila. I tek je tada, stoljeće kasnije, Kepler uspio uspio dokazati ispravnost Kopernikovog (1473-1543) heliocentričnog modela, što je dovelo do 'kopernikanskog obrata' ne samo u prirodnim znanostima već i filozofskom i duhovnom pogledu na naš odnos spram svijeta u kojem živimo. Iduća važna prekretnica bilo je Hershelovo (1738-1822) otkriće Urana. Nakon tisuća godina tijekom kojih smo živjeli u uvjerenju da je Saturn najudaljeniji planet Sunčevog sistema otkriven je čudnovati Uran koji se kotura po svojoj orbiti. Do otkrića tog njemačkog muzičara koji se preselio u Englesku i zaljubio u astronomiju, Saturn je predstavljao krajnju granicu ljudskog dostignuća, nepremostiv zid. Ali to se vjerovanje naglo srušilo 13.3.1781. na dan koji mnogi smatraju pravim početkom Doba Vodenjaka, kada je (na 24* Blizanaca) otkriven njegov vladar, Uran. Tako je on planet neočekivanoga, nagloga a korjenitog preokreta i buđenja svijesti.

Sinkrono njegovom otkriću, pojmovi kao kolektiv i individualnost počeli su dobivati nov smisao, kroz svijest da kolektivna moć može podići revoluciju, kao i ideju da je svaka osoba jedinstvena i zaslužuje jednaka prava. Otkriće Urana svijet je popratio s dvije revolucije pokrenute od strane naroda: Francusku revoluciju (1789), Revoluciju Američkog naroda (1775-83 from the people & for the people), a njegova je integracija u masovnu svjest bila treća, elektronska revolucija (pear to pear) koja je uslijedila nakon Teslinog (1856-1943) otkića dvosmjerne struje (1888). Uran i Vodenjak tako predstavljaju ne samo električnu energiju, elektroniku, kompjutere i internet, prvenstveno ideju o bratstvu i jednakosti među ljudima. A ta se ideja nakon pada komunizma koji ju je zagovarao, preporodila kroz New Age, širenje globalne svijesti o međupovezanosti sveg života, što danas već i znanost spremno tvrdi. I pomalo, uz pomoć masovnih događaja kao Černobilska katastrofa, napad na Tornjeve Blizance ili globalno širenje ptičje gripe, počinjemo uviđati kako smo svi mi dio nečeg većeg, nadobiteljskog, nadsektaškog, nadvjerskog, nadsacionalnog: čovječanstva, prirode, planeta, sunčevog sustava i galaksije... Kao i da nas jedino osviješteno zajedništvo može spasiti neslavnog kraja kojem nas egocentrično i egoistično potrošačko društvo vodi, težeći izvući što veću, sebičnu korist iz svega, bez obzira na cijenu koju treba platiti u budućnosti. Zanimljivo je zapaziti i da je Herschel uz pomoć sestre Caroline otkrio i dvojne zvijezde, opisavši kako se okreću jedna oko druge. Dolazeći iz glazbene obitelji a astronom-amater, Herschel je još jedan dokaz povezanosti glazbene harmonije s harmonijom sfera.

Ali vratimo se Uranu. Koliko god nas osvještuje i budi, po svojoj je prirodi nagao i neumoljiv; ruši sve pred sobom u nestrpljivoj težnji stvaranja novoga, on želi vidjeti budućnost već u sadašnjosti. Budeći kao udar groma, Uranova viša svijest još i danas nailazi na velike otpore i izaziva kaotične učinke. Tamo gdje razbukta revolucionarne porive, unatoč i najboljim namjerama, izaziva nasilje i anarhiju. Kao da većina čovječanstva još nije spremna živjeti Uranovu svjesnost i slobodu, već ih potiskuje, manipulira i zlorabi.

Ponovno otkrivanje arhetipova

Izlaganje čovječanstva novim razinama svjesnosti i novim energetskim oktavama nije stalo na Uranu. Prvo su u osvit 19. stoljeća astronomi počeli otkrivati asteroide u pojasu između Marsa i Jupitera, gdje su (po Titusovom i Bodeovom zakonu) i očekivali naći još jedan planet.

Ali umjesto planeta, počeli su otkrivati rasutu gomilu stijena, počevši s Ceres 1.1.1801. godine (na 23*23 Bika). Kako su objekti bili premali da bi ih nazvali planetima, dobili su ime asteroidi. Sinkrono otkrićima asteroida, koje su u isprva nazivali imenima boginja (Palas 1802; Juno 1804; Vesta 1807.), u svijetu je počela jačati svijest o potrebi borbe za prava žena. I da stvar bude još zanimljivija, ta je borba dobila nov zamah tijekom 1970-ih, kada su astrolozi počeli uključivati asteroide u svoje horoskope!

Asteroidi ipak nisu neka daleka tijela s ruba sustava, pa tako ne predstavljaju nama nešto novo ili strano, već nam svojim pojavljivanjem u našoj svjesnosti pomažu steći uvid u arhetipske drame koje čovječanstvo od iskona igra u svojim odnosima s prirodom, drugim ljudima, društvom i samim životom.

Matematikom do slave, ili razočarenja

Astronomi s potragom naravno nisu stali samo na asteroidima, koje danas brojimo u tisućama. Francuz Bouvard je 1821. godine objavio nove, preciznije tablice kretanja Jupitera, Saturna i Urana, izračunate na temelju zakona gravitacije kojeg je još 1685. godine opisao Newton (1642-1727). Bouvard je utvrdio kako Jupiter i Saturn u svom kretanju uistinu poštuju zakon gravitacije, dok se Uran uopće ne ponaša po propisu. Tako su se astronomi zamislili, dvojeći isprva da li je zakon o gravitaciji pogrešan ili postoji neko drugo rješenje. Na koncu su zaključili kako mora postojati još jedan planet, koji svojom gravitacijom izaziva taj otklon u Uranovom kretanju i 1845. godine nagovorili Laverriera, mladog ali oštromnog matematičara, da se baci na posao i izračuna gdje bi i koliki taj planet trebao biti. Čovjek je računao i računao, te u kolovozu 1846. godine predočio svoje rezultate akademiji u Parizu. I to sve: položaj osi, ophodno vrijeme, ekscentričnost staze, masu.. i naznačio im gdje trebaju tražiti. Pisao je i astronomu Galleu u Berlin, gdje su tada imali najbolje zvjezdane karte, s molbom da potraži taj pretpostavljen planet. Galle je pismo dobio 23.9.1846. i iste je večeri ugledao Neptuna (na 25*53Vodenjaka) jedva stupanj od predviđenog mjesta. Također i na manje od stupanj, tek 45 lučnih minuta nakon druge od tri egzaktne konjunkcije sa Saturnom! I što se deklinacije tiče njih su dvoje bili vrlo blizu, sa Saturnom na -14*40 a Neptunom -13*24, što je ipak dovoljno daleko da su oba vidljiva, a toliko blizu da Neptuna uistinu nije bilo teško ugledati!

Ali Neptun ne igra pošteno i odmah je pokazao svoju varljivu stranu, vezu s dvojbama i čudnovatim okolnostima, kao i štetu koja nastaje zbog nevjerice i neodgovornog pristupa poslu. Naime, ubrzo se otkrilo da se engleski matematičar Adams, ne znajući za Leverrierova nastojanja, uhvatio istoga posla i došao do približno istih rezultata, čak i prije Leverriera. Međutim obratio se Challisu, ravnatelju zvjezdarnice u Cambridgeu koji je uistinu ugledao

Neptuna 4.8.1846. godine, skoro dva mjeseca prije Gallea, ali se nije potrudio srediti zapažanja sve dok nije čuo vijesti iz Berlina. A tada je za njegovu i Adamsovu slavu već bilo prekasno. Tada Saturn još nije prošao drugu konjunkciju s Neptunom i bili su udaljeni $1^{\circ}28'$. Astrološki je zanimljivo primjetiti kako je tu noć Mjesec prolazio konjunkciju s Hadesom, što je vjerojatno doprinjelo učinjenoj pogrešci.

Neptunovo su otkriće u svijetu pratile mnoge novine kao što su fotografija, telegraf i morseova abeceda, spektografska analiza, X zrake, radio valovi i valna teorija zvuka, zakon difuzije, umjetno mineralno gnojivo, narkoza eterom ili kloroformom, spiritizam, mesmerizam, a i Marijino ukazanje u Lurdesu, dok su države počele sklapati ugovore o slobodnoj trgovini a mehanizacija procesa tkanja počela izazivati socijalne nemire. Usavršavanje parnog stroja samo je čekalo da ugljen zamijeni moćnije fosilno gorivo - nafta kako bi sagorijevanje postalo unutarnje, a izrađena je i prva plastična tvar - celuloid.

Igranje s višom silom

Potaknuto mnogim novim čudima, industrijalizacijom i lažnim obećanjima lagodne budućnosti, čovječanstvo je žurilo dalje. Znanstvena je zajednica bila uzbuđena prvim dokazima za teoriju o Velikom Prasku, do kojih je došao američki astronom Edwin Hubble (1889-1953). On je, proučavajući maglice, otkrio da su spiralne maglice zapravo galaksije slične našoj galaksiji, Mliječnome putu. Zatim je, 1929. godine objavio otkriće da se galaksije udaljavaju od nas i to brzinom koja se povećava s njihovom udaljenošću. Time je dokazao širenje univerzuma i postavio temelj moderne kozmologije. S druge je strane godinu obilježio i slom newyorške burze koji je potresao financijsko tržište cijeloga svijeta.

A nakon moćne sile elektriciteta (Uran) i toksične energije fosilnih goriva (Neptun), sinkrono Clyde Tombaughovom (1906-97) otkriću Plutona, 18.2.1930. godine (na $17^{\circ}46'$ Raka), u ruke nam je dospjela i razorna moć atomske energije. Detalje koji su pratili sam tijekom Plutonovog otkrića mogli ste čitati u članku Scotta Andricha u TMA Dec./Jan. 2001. kao i u Merкуру broj 27 gdje smo ga prenijeli. Otkriće je obznanjeno 13.3.1930, na 149. godišnjicu otkrića Urana. U to vrijeme, dok se crni oblak Nacizma počeo plutonovski neprimjetno nadvijati nad Europu, a Ghandijev nepopustljivo miroljubiv duh obuzimati Indiju, znanstveni se svijet se, uz teoriju o velikom prasku, bavljao i s Heisenbergovim principom neizvjesnosti u atomskoj fizici. Otkrili smo elektron, ciklotron i tešku vodu, neutron, elektronski mikroskop, pozitron, umjetnu radioaktivnost i nuklearnu fiziju, upravo tim redom, što nas je, u pravom Plutonovom stilu, dovelo na rub samouništenja. A malo tko se zapitao kuda to srljamo. Pluton ne djeluje niti svjesno niti vidljivo, a posljedica njegovog utjecaja je temeljita preobrazba.

Hipotetici

Kada smo već kod kronologije uvođenja novih riječi u astrologiju, a i da ne bi ispalo kako su samo astronomi zaslužni za proširenje astrološkog riječnika, svakako se moramo sjetiti njemačkog astrologa Alfreda Wittea (1878-1941), (vidi Merkur 34), kojem su intenzivna iskustva s ruske fronte tijekom I svjetskog rata pomogla izračunati prve od osam hipotetskih planeta s kojima se danas sve učestalije i uspješnije služimo. Kao da dotad poznat raspon planetarnih energija nije bio dovoljan kako bi opisao sve užase i intenzitet ratovanja na svjetskoj razini.

Nazvani su transneptuni jer tada (1928) Pluton još nije bio otkriven, ali obzirom da danas otkrivamo sve veću količinu transneptunskih tijela, razlikovanja radi uputnije ih je zvati hipoteticima. I koliko god ih teleskopima ne nalazimo na nebu, njihova je vrijednost u astrologiji već temeljito dokazana. I moramo priznati Witteu da je dobro predosjetio postojanje tijela koja se kreću tim brzinama, iako ne i ekscentricitet njihovih staza. Ti su hipotetici svojim ključnim riječima najavljivali neke od temeljnih plutonovih tema: skriveno, podzemno, zagađeno i korumpirano (Hades), otkazivanje, okončanje, silan pritisak i fanatična upornost (Admetos), koje se tiče čitave zajednice (Kupido) i predstavlja vrhovnu moć i višu silu (Kronos).

I odmah je potom otkriven Pluton, vladar podzemnog svijeta kako bi pružio fizičko obličje našoj fanatičnoj potrebi stjecanja konačne moći nad životima miliona. Širenje svijesti je nazaustavljivo kao i znanstvena znatiželja. Nedorasla nas je igra opasnim energijama već skoro došla glave, a ni sada, početkom 21. stoljeća još nismo našli zelenu granu miroljubivog suživota na ovom planetu. Kao da nikako ne uspijevamo na pozitivan i konstruktivan način prihvatiti energije Urana, Neptuna i Plutona i ugraditi ih u naše živote bez bunta i anarhije, obmana i ovisnosti, fanatizma i genocida.

Tako se sve učestalije postavlja pitanje: kako doseći novo bez razaranja i žrtvovanja svega što već postoji, starih i čvrstih struktura i oblika predstavljenih Saturnom? Kako poduzeti revoluciju, ili barem nužne reforme bez nepravde i nasilja? Kako pomiriti tradiciju i inovativnost, prošlost i budućnost? Kako shvatiti granice naših moći bez da se uništimo? A, kao što savjesni roditelji odgajaju svoju djecu u nadi da će postati konstruktivni i odgovorni kada sazriju, providnost univerzalnog sklada kao odgovore na takva pitanja, poslala nam je Kentauri! Ali kako bi bolje shvatili tko su Kentauri i odakle dolaze, prvo trebamo sagledati široko prostranstvo sunčevog sustava.

Koliki je sunčev sustav zapravo?

Odgovor na to pitanje još zapravo ne znamo. Jer ne radi se samo o otkrivanju najudaljenijeg tijela. Veličinu sunčevog sustava određuje daljina do koje doseže sunčev vjetar. Danas je najudaljenije otkriveno tijelo Xena (2003 UB131) koja je 90 AJ daleko (1 Astronomska Jedinica je udaljenost Zemlje od Sunca), a najudaljenija sonda koju smo mi poslali je Voyager koji je dospio na 98 AJ. To jeste vrlo daleko, ako uzmemo u obzir da se Pluton od Sunca udaljuje najviše 49.5 AJ. Ipak, daljinu na kojoj prestaje utjecaj sunčevog vjetra još nismo ni dosegli niti naslutiti. Ako ćemo po astrološkoj simbolici koja osobu iza horoskopa poistovjećuje sa sunčevim sustavom, analizirajući međuodnose postojećih elemenata, možemo zaključiti kako još uvijek nismo svjesni svojih granica i mogućnosti, još neznamo niti koliki smo zapravo!

Zadnjih se pedesetak godina uvelike teoretizira o obliku sunčevog sustava. Time se bavio nizozemski astronom Jan Oort (1900-92), koji je 1927. godine dokazao da se naša galaksija okreće, te izračunao udaljenost Sunca od središta galaksije (na oko 300 000 svjetlosnih godina). Kalkulirao je masu galaktičkog materijala unutar sunčevog sustava i 1932. godine došao do prvih zaključaka o postojanju tamne tvari. Zatim se, 1950. godine zamislio nad sugestijama Ernsta Öpika o velikom kružnom spremniku kometa koji okružuje sunčev sustav, s krajnjom udaljenošću od Sunca od oko 100 000 AJ i masom malih tijela podložnih preturbacijama orbita od strane prolazećih zvijezda.

Tako je nastao pojam Oortov oblak, koji je izvor kometa s dugim preiodama. Oortov suvremenik i također Nizozemac, Gerrard Kuiper (1905-73) koji se 1933. godine iselio u USA, puno se, kao i Herschelovi, bavio dvojnim zvijezdama (1941), te spektralnom klasifikacijom bijelih patuljaka. Otkrio je peti Uranov mjesec Mirandu i drugi Neptunov mjesec, Nereid (1948-9). A 1951. godine izašao je s teorijom da postoji spljošten pojas sastavljen od tisuća miliona kometa, kojeg danas znamo kao Kuiperov pojas, odmah iza orbite Plutona.

Njemu je prvome sinulo da su planeti vjerojatno stvoreni iz plinovitog oblaka. Možemo reći da je Kuiperov pojas nedirnut ostatak oblaka od kojeg je nastao sunčev sustav, a oblikom donekle podsjeća na izgled naše galaksije, koju vidimo na slici. Kuiper je bio i prvi koji je (1944) utvrdio da mjesec nekog planeta može imati atmosferu, otkrivši metan oko Titana.

Međutim, na koju se daljinu od Sunca taj spljošteni oblak u obliku diska proteže nije nam dao naslutiti, a novije su pretpostavke da doseže i 200 AJ, nakon što je sredinom '90-ih i snimljen uz pomoć Hubbla, svemirskog teleskopa nazvanog po već spomenutom astronomu. A iza njega se prostire, za sada jop nedokazan, Oortov oblak. Mi se pak zadnje desetljeće svako malo bavljamo novim čudesnim objektima koje nalazimo u Kuiperovom pojasu i slušamo medijska izvješća o otkriću desetog planeta svako toliko. Tako smo kao kandidata za taj položaj prvo upoznali Varunu (2000WR106), otkrivenog 28.11.2000. godine. Varuna je prvi KBO koji je dobio ime, čime je postavio i okvir za biranje imena svih ostalih objekata iste kategorije! Varuna dolazi iz Indijske mitologije i čuvar je "rta" - Kozmičkog Reda, vladar kozmičkog ritma i nebeskih sfera. A s njegovim je pojavljivanjem počela i drastična redefinicija sunčevog sustava, u kojoj Pluton prestaje biti planet, a postaje upravo to što jest, vladar onog Drugog Svijeta!

Nakon Varune upoznali smo Quaoara (2002 LM60) otkrivenog 4.6.2002. i nazvanog po Božanstvu Stvaranja u mitologiji Indijanaca koji su naseljavali područje Los Angelesa prije dolaska Europljana. U istom društvu nalaze se i Ixion (2001 KX76) otkriven 22.5.2001. a nazvan po liku iz Grčke mitologije; Huya (2000 EB173), transneptun otkriven 10.3.2000. imenovan po Kišnom Božanstvu Indianaca Venecuele i Kolumbije i još mnogi KBO, TNO, SDO, Plutino i Cubewano objekti koji čekaju imenovanje.

Astronomi još uvijek nisu složni oko službenog nazivlja svih tih silnih objekata koji bivaju otkrivani jedan za drugim. Tako ih nalazimo pod raznim kraticama, ovisno o autoru i orbitalnim karakteristikama. Uglavnom bi svi oni trebali biti TNO - Trans-neptunski objekti, čije su orbite iza Neptunove, iako bi ih se trebalo ograničiti na objekte čiji je perihel između Neptunove i Plutonove orbite.

KBO je kratica za objekte Kuiperovog pojasa, a SDO se odnosi na objekte rasutog diska, a to su transneptunski objekti čije su orbite vrlo nakošene spram ravni planetarnog diska. I Plutonova je orbita 17.1 stupanj nagnuta na ekliptiku, ravan kojom putuje Zemlja, a osim Merkura čija je inklinacija, odnosno nagib 7 stupnjeva, svi se ostali planeti više-manje drže ekliptike. Veći nagib putanje spram ekliptike vidimo i kod nekih asteroida. Naziv Plutino objekti

odnosi se na transneptune kao Plutonovo društvo, odnosno 1/4 unutarnjeg dijela Kuiperovog pojasa. Prvi Plutino, 1993 RO, otkriven je 16.9.1993. Ime Cubewano objekti dobili su po prvom objektu otkrivenom iza Plutonove orbite, koji je dobio oznaku 1992 QB1, što se na engleskom čita sa kju bi von, a u vrijeme otkrića, 30.8.1992. godine kretao se Ovnom. S njime je počela lavina otkrića kojoj se ne nazire kraj - i to baš u vrijeme konjunkcije Urana i Neptuna! U Jarcu, znaku koji predstavlja led i stijene!

Kad smo već kod znakova otkrića, evo nešto hrane za misli! Prvi otkriven asteroid bila je Ceres i otkrivena je u znaku Bika. Prvi Kentaur koji nam se ukazao bio je Kiron i otkriven je na 3*08 Bika, a u istom je znaku otkriven i čitav niz drugih Kentaura: Elatus, Cyllarus, 2002 TK301, 2003 UW292 i 2003 UY292. Prvi objekt otkriven iza Plutonove orbite, 1992 QB1, u vrijeme otkrića, kretao se doduše Ovnom, ali je još jedan objekt iste grupe, Chaos, otkriven u Biku. Prvi SDO koji je prepoznat kao takav je 1996 TL66, a otkriven je 9.10.1996. na 03*05 Bika, samo 3 lučne minute od mjesta Kironovog otkrića! Taj se objekt udaljava vrlo daleko i neko je vrijeme nosio titulu najudaljenijeg, a istovremeno je i TNO, jer se pri perihelu kreće oko Neptunove orbite. Zadnjih se dana počinje pojavljivati i još jedan naziv, OCO ili objekt Oortovog oblaka, a prvi kandidat za tu grupu je Sedna, boginja iz eskimske mitologije, otkrivena 14.11.2003. godine - na 17*58 Bika!.

Xena

Nedavno smo ponovo bili zasuti naslovima o desetom planetu ili planetu X. Naime, 29.7.2005. objavljena je velika senzacija vezana uz tri tijela koja su dobila privremene oznake, 2003 UB313, 2003 EL61 i 2005 FY9. Sva tri imaju orbite iza Plutonove, a što je najuzbudljivije, UB313, neslužbeno nazvan Xena, s orbitom od 557 godina, za otprilike četvrtinu je veći od Plutona! I druga su dva prilično velika, s tim da se EL61 ističe po tome što nije okrugao, već ovalan, izdužen, više nalik cigari, a uz to ima i svoja izgleda čak 2 mjeseca!

Xena, otkrivena 13.10.2003. s vrlo ekscentričnom orbitom, najduže boravi u Ovnu, gdje se nalazi od 1922/26. do 2044/48. godine i upravo prolazi vrlo znakovite aspekte: bila je u egzaktnoj opoziciji spram pomrčine Sunca u Vagi 13.10.2004. kao i u konjunkciji s pomračenim Suncem u Ovnu 8.4.2005. godine, bivajući dijelom velikog stelija Sunca, Mjeseca, Venere i Sjevernog mjesečevog čvora. Od ožujka do srpnja 2005. godine bila poravnata sa Sj.mj.čvorom, sadašnjim žarištem evolutivnog procesa, a svojim kretanjem kroz Ovna Sj.čvor upravo aktivira Xenu u horoskopima svih nas koji trenutno živimo na ovom planetu. Kod rođenih u 1990-ima to se odvija između 6. i 9. mjeseca 2005. godine.

Kod rođenih u 80-ima 8-11 mj. 05.
Kod rođenih u 70-ima 9-12 mj. 05.
Kod rođenih u 60-ima 11.05-1 mj. 06.
Kod rođenih u 50-ima 12.05.-2 mj. 06.
Kod rođenih u 40-ima 1-5 mj. 06.
Kod rođenih u 30-ima 2-6 mj. 06.
Kod rođenih u 20-ima 4-7 mj. 06.

Štoviše, pomrčina Sunca 3.10.2005. (na 11 Vage) aktivirala je Xenu kod svih rođenih između

1955. i 1975. godine, kao što pomrčina Sunca 29.4.06. (9 Ovna) aktivira natalnu Xenu rođenih između 1945. i 1965. godine. Pa zar se onda čudimo što su žene samoubice odjednom ušle u modu, baš kao i žene predsjednice država i vlada! Po zaključcima prvih istraživanja, za Xenu su predložene ključne riječi: unutarnja odlučnost, motivacija, uvjerenje, posvećenost iskazivanju vlastite individualnosti, cjelovit pristup podržan unutarnjom jasnoćom, prepoznavanje sudbine, usredotočena pažnja, unutarnja snaga, izdržljivost, univerzalna povezanost, integracija proturječnih vidova, nepokolebljivost, ukorjenjenost u jedinstvenoj svjesnosti, transcendencija. Uostalom, gledali ste Xenu, pa možete steći glavni dojam.

Khoji, koji ju je detaljno proučio, zaključuje kako je vidljiva jedna dubinska promjena brzine kod ljudi koji su u potrazi za unutarnjom stvarnošću. "Ova planetarna sila koja se pojavljuje u kolektivnoj svjesnosti označava važan pomak i probitak. Otkrivam da zadnjih 18 mjeseci (točnije od kada su se čvorovi i os pomrčina pomakli u Ovna i Vagu tek satima nakon razornog tsunamija), mnogi ljudi postaju mnogo odlučniji, imajući hrabrosti za nepopularne odluke, slijedeći zov svoga srca, idući za vlastitim najdubljim žudnjama, polazak spram novih horizonata unutar nas."

Predvodnik krda

Možda ste primjetili da u ovom kronološkom pregledu nedostaje jedno važno otkriće. To je stoga što je nastao kao uvod u priču o sasvim neočekivanom pojavljivanju jedne nove i zasebne grupe nebeskih tijela, ambasadora, glasnika, izbjeglica i kauboja sunčevog sustava - Kentaura. Kentauri su izvorno objekti Kuiperovog pojasa koje su gravitacije Neptuna i Jupitera uvukle bliže unutar sunčevog sustava. Iako njihova konačna definicija još ne postoji, ("Što nije iznenedujuće," kako kaže prvi kentaurski astrolog Zane Stein, "kada se astronomi još uvijek pokušavaju dogovoriti što je to planet!") na stranicama IAU (Međunarodne Astronomske Unije), CFA (Harvard-Smithsonian Centra za Astrofiziku) i MPC (Centra za Manje Planete) uglavnom možete naći ovo: **KENTAURSKI OBJEKTI IMAJU PERIHEL MIMO ORBITE JUPITERA I POLOVICU VELIKE OSI UNUTAR ORBITE NEPTUNA. TRANSNEPTUNSKI OBJEKTI IMAJU POLOVICU VELIKE OSI MIMO ORBITE NEPTUNA.**

Međutim, neki Kentauri prelaze polovicu velike Neptunove osi, pa je barem u astrološkim krugovima postignut konsenzus oko toga da polovica velike osi može biti i otprilike kao Plutonova, 39.537 AJ, a da objekt i dalje bude smatran Kentaurom. Dr. Brian Marsden iz opservatorija Smithsonian instituta za astrofiziku iznio je ovu definiciju: "Mislím da je Kentaur objekt se perihelom negdje između 5-6 AJ i 20 AJ, a afelom negdje oko 40 AJ." Za usporedbu, Jupiterova orbita se kreće između 5.03 i 5.37 AJ, a Plutonova, očito mnogo ekscentričnija, između 29.73 i 49.5 AJ. Nakon nedavne rasprave, najnoviju definiciju Kentaura predlaže Denis Kutlayov, još jedan kentaurski astrolog:

Kentauri su manji planeti čiji perihel nije bliže Suncu od Jupiterove orbite i afel kojih je bliži od kubewana

Bilo kako bilo, nakon neočekivanog Uranovog otkrića zaredala su se mnoga očekivana, koja su došla kao rezultat potrage, od asteroida pa do Plutona. Međutim, kako čovječanstvo očito teško izlazi na kraj s novo otkrivenim energijama vanjskih planeta, jer još i danas prelako podliježemo kaosu, obmanama i fanatizmu, očito trebamo ključeve koji će nam pomoći

integrirati Urana, Neptuna i Plutona na pozitivniji način. I upravo bi to trebala biti uloga Kentaura, obzirom da su most i poveznica između vanjskih djelova sunčevog sustava, onoga 'drugoga svijeta' kojim vlada Pluton, smrti i života koji je unutar Saturnove orbite. A kao prvi glasnik iz tog svijeta među svjetovima pojavio se učitelj-iscjelitelj Kiron.

Već od samog početka, 1977. godina se pokazala vrlo važnom i s njome su počele velike promjene u našem poimanju sunčevog sustava. U ožujku su otkriveni prstenovi oko Urana pa je tako Saturn izgubio svoj primat na njih, a to je značilo i da Saturn i Uran, inače tako različite krajnosti, imaju nešto zajedničko. Godina je bila osobito značajna za astronoma Charlesa Kowala koji ju je počeo otkrivši komet i asteroid, a ponovo je otkrio i dva tijela koja su bila izgubljena. Ali do najvećeg otkrića došao je tek najesen, dok je uz pomoć blink mikroskopa rutinski proučavao mjesečne snimke neba i oko 10 sati ujutro 1.11.1977. ugledao neobično tijelo između Saturna i Urana. To je otkriće unijelo veliko uzbuđenje u živote astronoma i osobito astrologa, koji znaju da svaki novo otkriven planet znači novo iskušenje, novu lekciju i stepenicu za čovječanstvo, a time i svakog od nas. Pod oznakom (1977UB), novo je tijelo pred našim očima počelo opisivati vrlo ekscentričnu orbitu na kojoj prelazi Saturnovu orbitu kada je najbliži Suncu, a odlazi i dalje od Urana kada je od Sunca najdalji (perihel 8.5 AJ i afel 18.9.AJ).

Astronomi su u početku bili zbunjeni i skoro 30 godina nesuglasni oko toga da li je to planet, planetoid, zalutali asteroid ili komet, a Kowal ga je uskoro nazvao Kiron, po mitološkom Kentauru, koji je polu-bog, također polu-čovjek a polu-konj, koji izranja iz svijeta prirode kako bi podučio i iscijelio čovječanstvo. Tek su posljedice Kironovog prelaska Saturnove orbite koncem 1992 godine kada je na neko vrijeme postao unutarnji planet (u kretanju između Lava i Vodenjaka) i njegovog prolaska perihela 1996. godine u Vagi riješile tu dvojbu. Kiron je naime prilikom približavanja Suncu razvio komu i time dokazao da je zapravo komet. Koma je nedavno otkrivena oko još jednoga Kentaura. Jer danas znamo da Kiron nije usamljena anomalija kako se isprva mislilo, već prethodnik i predvodnik čitave nove grupe nebeskih tijela.

Novo doba

Okolnosti koje su pratile Kironovo otkriće pune su iznenađenja i promijenile su naše viđenje sunčevog sustava - počevši s otkrićem Uranovih prstenova prije Kirona i otkrićem Plutonovog mjeseca Harona iduće godine. Do tada je Pluton imao najeliptičniju orbitu, međutim mu je Kiron oduzeo tu titulu. Zatim je pretrpio još jedan 'udarac' jer je otkrićem Harona utvrđeno kako je znatno manji nego se mislilo. Tada je počeo pritisak da mu se oduzme i status planeta, koji je sve glasniji od kada je 1997. godine umro njegov otkrivač, Tombaugh. Ali unatoč tomu, do danas smo već sasvim uvjereni u moćan Plutonov utjecaj u astrologiji, bez obzira na njegovu veličinu, što nam je ujedno pomoglo otvoriti se i spram istraživanja mnogih malih nebeskih tijela, bez obzira kreću li se asteroidnim, Kuiperovim pojasom ili Oortovim oblakom.

Prva beba iz epruvete, rođena s Kironom na Ascendentu oko ponoći između 25. i 26.7.1978. na dan kada je u zviježđu Škorpiona otkrivena prva Crna rupa, a ta je beba začeta tek nekoliko dana nakon Kironovog otkrića, čija je povezanost sa začecem, rođenjem i smrću, zapravo svim prijelaznim stanjima, do danas već nedvojbeno utvrđena. To potvrđuje i niz smrti poznatih osoba koji se zaredao prije i oko Kironovog otkrića, počevši s glumicom Joan Crawford (10.5.), slavnim režiserom Robertom Rossellinijem (4.6.) i Wernerom von Braunom, tvorcem moderne

svemirske rakete (16.6.), preko planetarno popularnih Elvisa Presleya (16.8.) i Groucho Marxa (19.8.), tragično stradalog mladog gitariste Marca Bolana (16.9.) i operne dive Marie Callas (16.9.), do još jedne glazbene legende Binga Crosbya (14.10.) i neponovljivog Charlia Chaplina (25.12.77.). Dok su mnogi obožavatelji navedenih žalovali, a neki ni danas ne vjeruju da je Elvis mrtav, smrt Stevea Biko-a, crnačkog borca za ljudska prava u pritvoru (12.9.) pokrenula je i lavinu prosvjeda. U to se vrijeme zaredalo i nekoliko ekoloških incidenata koji su najavili zaoštavanje sukoba na liniji između čovjeka i prirode, a vijesti su bile pune brodova s izbjeglicama, tada vijetnamskim, kasnije albanskim, danas afričkim... U svijetu zabave pojavio se nov trend sa uspjehom Lucasovih Ratova Zvijezda, Spielbergovim ET-jem (16.11) i zatim 'zaraznom' Groznicom subotnje večeri (15.12.).

Pojavljivanje Učitelja-iscjelitelja bio je uvod i u nove pristupe medicini; s jedne se strane pojavio HIV, a s druge, nakon uvođenja nuklearne medicine u praksu (1975), holistički pristup medicini, zajedno sa širokim rasponom terapijskih, meditantskih, duhovnih tehnika i osvješćenijeg pristupa prirodi i životu, koji je nazvan New age pokretom. Osim toga, sinkrono Kironovom otkriću pojavio se i prvi kućni test na trudnoću, dajući ženama mogućnost da brzo i diskretno dobe odgovor na to prevažno pitanje. A to je bio samo početak svih mogućih kućnih testova, pružajući nam mogućnost osobnijeg pristupa vlastitom zdravlju.

Začće otkrića

Kowal zapravo nije bio prvi čovjek koji je ugledao Kirona, ali je prvi koji ga je uočio kao novo tijelo sunčevog sustava. Nakon 1977. otkriveno je da je Kiron bio fotografiran 1895. godine, ali niti jedno ljudsko biće nije bilo svjesno njegovog postojanja. Netko ga je mogao otkriti već tada, ali nije. Mogli su ga otkriti i 1940-ih, osobito dok je bio blizu perihela, ali to se ni tada nije dogodilo. Tom ga je prilikom netko doduše zamijetio i zaokužio na jednoj snimci, ali su ga vjerojatno odvuikle druge stvari. Kako zaključuje Zane Stein, Kiron nije ušao u svijest čovječanstva do 1977. tako da se fotografske snimke koje ljudi nisu organizirali nemogu računati kao otkriće. Okolnosti 1977. godine u vrijeme otkrića odgovaraju Kironovom ulasku u našu svijest. Događaji oko 1895. i 1946. godine kao i drugih fotografskih ploča na kojima je vidljiv mogu imati kironovske tonove, ali nisu bili tako univerzalno raspoznati u to doba, kao događaji oko 1977. godine.

Astrologija je svjesnost o nebeskim tijelima nad nama primjenjena na ljude tu na zemlji, nastavlja Stein. Ako nismo svjesni nekog nebeskog tijela, ono i dalje djeluje, ali čovječanstvo u cijelosti ne raspoznaje ga kao odvojeno djelovanje. Uzmimo Urana za primjer. Možemo se vratiti u vremenu i pogledati horoskope prije 18. stoljeća i vidjeti da je aktivan. Ali tek su nakon njegovog otkrića događaji u svijetu iskazali uranske sile kao odvojene, reorganizirane kao nešto s čine se treba nositi. Zanimljivo je primjetiti i da je Galileo zamalo otkrio Neptuna sa svojim primitivnim teleskopom skoro dvjesto godina ranije. Dok je promatrao Jupitera i njegove mjesece 28.12.1612. Galileo je u istom području neznajući pribilježio Neptuna kao zvijezdu osme magnitude. I samo mjesec dana kasnije, 27.1.1613. Galileo je zabilježio dvije zvijezde, jedna od kojih je bio Neptun. Kada je iduće noći ponovo pogledao, zamijetio da su dvije zvijezde naizgled udaljenije. Da je samo nastavio pratiti idućih noći, skoro bi sigurno shvatio da se jedna od 'zvijezda' uistinu kreće. Ali nije.

To nalikuje začecu, nešto je tu ali još nije vidljivo. Očito je potrebno i pravo vrijeme, ali i pravi čovjek, otkrivač, kako bi nešto iz nesvjesnoga prešlo u svjesno. A taj je posao upravo područje djelovanja Kentaura, koji nas povezuju s onim 'drugim svijetom' kojim vlada Pluton, gdje obitavaju milioni malih nebeskih tijela kao spermatozoida i orgazama, duša predaka i duša koje čekaju rođenje, kako je to pjesnički opisala Melanie Reinhart. Kentaura zona, između Saturna i Plutona, granična je zona između života i smrti i između raznih životnih razdoblja. Kentauri nas povezuju s nerazriješenom prošlošću koja se želi probiti u svijest kako bi bila iskazana, iscijeljena i otpuštena, što otvara put novim stvaralačkim poticajima. Kentauri su se pojavili kako bi nam pokazali gdje su povrede, zbrke i unutarnji otrovi, kako na osobnoj, tako i društvenoj i globalnoj razini. Kentauri su ključevi za vanjske planete i krajnje nam je vrijeme da se sprijateljimo s njima, kako ne bi postali žrtve samouništenja već istinski kozmički ljudi. A o misterijama tog bučnog i neobičnog društva detaljnije drugom prigodom.

Izvori: Oton Kučera: Naše Nebo, nekoliko enciklopedija, Chambersove Biografije, zatim Zane Stein: A View from Chiron, njegova web stranica www.zanestein.com i web grupa <http://groups.yahoo.com/group/Centaurs/> te web stranica www.ephemeral.info Johnatana Dunna i još neke, kao na primjer nasina, hubbleova i www.space.com. Također Melanie Reinhart, To the Edge and Beyond.

© Julia Pintar, Udruga Astrologa Hrvatske

Ovdje može biti Vaša reklama